

— förplikta motparten eller motparterna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 2017/1001.

Överklagande ingett den 24 juli 2020 – S. Tous mot EUIPO – Zhejiang China-Best Import & Export (Lámpara)

(Mål T-492/20)

(2020/C 313/47)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: S. Tous, SL (Manresa, Spanien) (ombud: advokaterna D. Gómez Sánchez och J.L. Gracia Albero)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Zhejiang China-Best Import & Export Co. Ltd (Hangzhou, Kina)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivningen (Lucas) –Gemenskapsformgivning nr 4422343-0012

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 26 maj 2020 i ärende R 1553/2019-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta innehavaren av den omtvistade formgivningen att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande förfarande, samt de kostnader som uppkommit i förfarandena vid annulleringsenheten och den tredje överklagandenämnden.

Grunder

Åsidosättande av artikel 25.1 b och c i rådets förordning (EG) nr 6/2002 (jämförd med artiklarna 6, 7 och 9.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001).

Talan väckt den 10 augusti 2020 – Banco Cooperativo Español mot SRB

(Mål T-499/20)

(2020/C 313/48)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Banco Cooperativo Español, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna D. Sarmiento Ramírez-Escudero, J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain och P. Biscari García)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att artikel 5.1 i delegerad förordning 2015/63 inte är tillämplig,
- ogiltigförklara det angripna beslutet då det innebär ett åsidosättande av artikel 103.2 andra stycket i direktiv 2014/59 och artikel 70 i förordning 806/2014, tolkade mot bakgrund av artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och proportionalitetsprincipen,
- under alla omständigheter fastställa att det angripna beslutet inte kan anses ha retroaktiv verkan från den dag då 2016 års beslut antogs och i konsekvens därmed ogiltigförklara artikel 3 i det angripna beslutet i den mån artikeln föreskriver en sådan verkan,
- i vilket fall som helst förplikta SRB att ersätta Banco Cooperativo Español SA med
 - a) ett belopp motsvarande dröjsmålsräntan på det belopp som betalades under år 2016 avseende tidsperioden mellan den 23 juni 2016 och det datum då SRB betalar de utestående beloppen, beräknad utifrån Europeiska centralbankens refinansieringsränta (för närvarande 0 %), med tillägg av 3,5 procentenheter,
 - b) alternativt till led a, och endast om domstolen anser att det angripna beslutet är lagenligt men inte kan anses ha retroaktiv verkan, ett belopp motsvarande dröjsmålsräntan på det belopp som betalades under 2016 för perioden mellan den 23 juni 2016 och den 19 mars 2020, från vilket datum det angripna beslutet fick verkan, varvid räntan ska beräknas utifrån Europeiska centralbankens refinansieringsränta (för närvarande 0 %), med tillägg av 3,5 procentenheter,
 - c) alternativt till leden a eller b, ett belopp motsvarande det resultat som sökanden skulle ha uppnått om den i auktionen den 16 juni 2016 hade förvärvat den spanska statens tioåriga obligationer till ett belopp motsvarande förhandsbidragen för 2016, beräknat från den 23 juni 2016 till och med den dag då SRB betalar de utestående beloppen (eller, om domstolen anser att det angripna beslutet är lagenligt men saknar retroaktiv verkan, fram till 19 mars 2020).
- I vilket fall som helst förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Denna talan riktas mot det beslut som Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) fattade den 19 mars 2020 om beräkning av förhandsbidragen för 2016 till Gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2020/16) (det angripna beslutet). Sökanden gör närmare bestämt gällande att SRB menar att det angripna beslutet hade retroaktiv verkan från och med den 15 april 2016, det vill säga det datum då det första beslutet om förhandsbidrag för budgetåret 2016 antogs.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Invändning om rättsstridighet, med stöd av artikel 277 FEUF, med yrkande om att tribunalen ska fastställa att artikel 5.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014, om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44), inte är tillämplig.

— Det görs i detta avseende gällande att artikel 5.1 i den delegerade förordningen:

- a) strider mot artikel 103.7 i direktiv 2014/59 genom dess införande av ett beräkningssystem som innebär att ett företag med låg riskprofil måste betala ett lika högt förhandsbidrag som ett företag med en mycket hög riskprofil betalar,

- b) strider mot artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom att den på ett omotiverat sätt inskränker svarandens grundläggande rätt till näringsfrihet, och
- c) åsidosätter proportionalitetsprincipen genom att inte ta hänsyn till att vissa av svarandens skulder beräknas dubbelt, vilket genererar en onödig och oproportionerlig begränsning som är uppenbart omotiverad
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 103.2 andra stycket i direktiv 2014/59 och artikel 70 i förordning 806/2014, tolkade mot bakgrund av artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och proportionalitetsprincipen.
- Sökanden gör i detta avseende gällande att de skäl som motiverar att artikel 5.1 i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 inte ska tillämpas tydligt visar att det är nödvändigt att justera sökandens riskprofil till den operativa särställningen hos det samarbetsnätverk sökanden leder, i enlighet med de artiklar som anges ovan. Således ska det angripna beslutet, vars innehåll bygger på en strikt och bokstavig tillämpning av en bestämmelse som inte tar hänsyn till sökandens riskprofil, anses strida mot artikel 103.2 andra stycket i direktiv 2014/59 och, i synnerhet, förordning nr 806/2014, vars artikel 70 om förhandsbidrag hänvisar till bestämmelserna i direktiv 2014/59 och dess genomförandebestämmelse.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av domstolens praxis som möjliggör för att ett beslut ges retroaktiv verkan.
- I detta avseende hävdas att det överklagade beslutet strider mot rättspraxis i den utsträckning som
- a) de syften som enligt SRB kan motivera en retroaktiv tillämpning av det angripna beslutet inte är sådana allmänna intressen som kan motivera en avvikelse från den allmänna principen om att unionens rättsakter inte får tillämpas retroaktivt,
- b) en retroaktiv tillämpning, i vilket fall som helst, varken är oundviklig eller nödvändig för att uppfylla nämnda syften, i den mån det finns mindre betungande alternativ för parterna som garanterar att de uppnås,
- c) sökandens berättigade förväntningar har åsidosatts, till följd av att SRB:s ageranden strider mot de verkningar som avses i tribunalens dom i mål T-323/16.
4. Fjärde grunden: Avseende SRB: s utomobligatoriska ansvar enligt artiklarna 268 FEUF och 340 i FEUF samt artikel 87.3 i förordning 806/2014 för obehörig vinst.
- I detta avseende görs gällande att SRB måste kompensera sökanden till följd av dess utomobligatoriska ansvar för obehörig vinst från upplupen ränta från den tidpunkt då förhandsbidraget för år 2016 betalades – en betalning som, sedan ogiltigförklaringen av 2016 års beslut genom domen i mål T-323/16, inte stödjer sig på något beslut från SRB – tills den slutliga betalningen äger rum eller, alternativt, fram till datumet för det angripna beslutet.

Tribunalens beslut av den 25 juni 2020 – Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler mot EUIPO – Tigges (TOOLINEO)

(Mål T-877/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/49)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 61, 24.2.2020